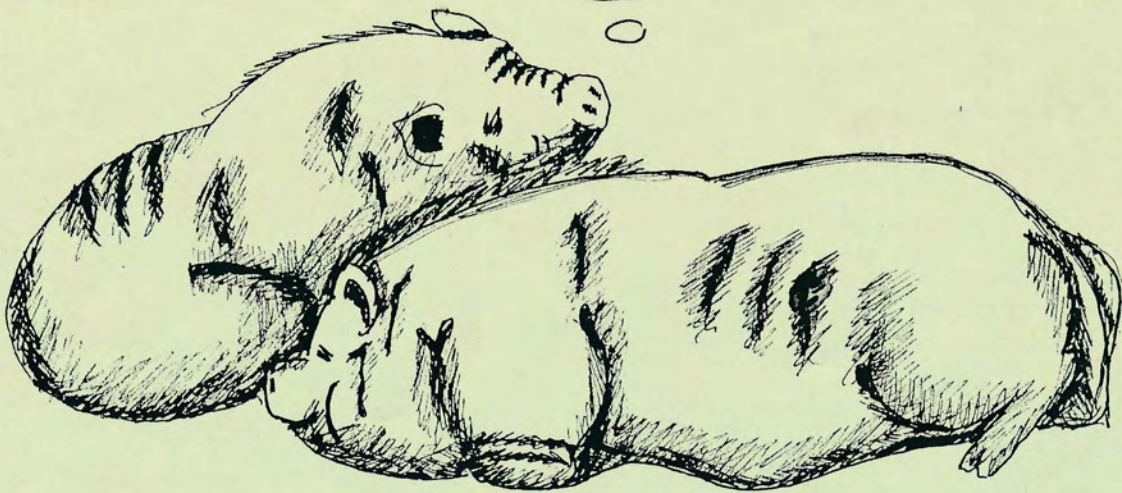

spelarit

N:o 1/89

HYVÄ KUN HARJOITUKSET OVAT
TAA S ALKANEET. TUNTUIKIN JO SILTÄ
KUIN OLISI PÄÄSSYT TAPAHTUMAAN
JOITAIN MUUTOKSIA JOULUN
JÄLKEEN.

VUOSIKOKOUS

Hakunilan nuorisotilassa
sunnuntai 26.2.1989
klo 12.00

HYVÄT SPELARIT

Tervetuloa yhdistyksemme seitsemänteen sääntömääräiseen syyskokoukseen tänne Peltolan koululle.

Kulunut vuosi on ollut toimintamme ehkä työntäyteisin vuosi. Meillä on ollut paljon esiintymisiä, on ollut vieraita Tanskasta ja USA:sta. Itse olemme osallistuneet kansainvälisille kansantanssi- ja musiikkifestivaaleille Englannissa ja Kreikassa. Keväällä meillä oli kansantanssi- ja musiikkiesitys Kevätpilkistys. Lapsi- ja varhaisnuorisoryhmät ovat osallistuneet Kansantanssinuorten kesätapahtumaan sekä Kalevan Nuorten Uudenmaan piirin järjestämälle Viikinki-leirille. On vielä asioita, joiden yksityiskohtaisempi tarkastelu lienee paikallaan.

JÄSENISTÖ

Yhdistyksemme jäsenistö on ollut vuodesta toiseen melko vakio. Aikuisia on ollut noin 100 ja lapsia ja varhaisnuoria noin 150. Tänä vuonna lasten ja varhaisnuorten jäsenmäärä on laskenut noin 80. Tähän on varmasti olemassa syynsä; onko syy meissä itsessämme vai johtuneeko se kiinnostuksen laantumisesta kansanperinteeseen? Mene ja tiedä.

ESIINTYMISET

Esiintymisiä on tänä vuonna ollut varmaan enemmän kuin koskaan ennen saman kalenterivuoden aikana. Esiintymiset on hoidettu ja viety läpi sopimusten mukaisesti. Parhaat kiitokset siitä tanhuujille ja pelimanneille. Suurin ja vaativin esiintymiskokonaisuus on ollut Inter Continental. Se on ollut suuri haaste, ja haaste on hoidettu hyvin, sillä palaute, jonka olemme saaneet Inter Continentalista on ollut positiivinen ja haluankin tässä yhteydessä välittää lämpimät kiitokset niille tanhuujille ja pelimanneille, jotka ovat huolehtineet Inter Continentalin esityksistä.

MATKAKORVAUKSET

En malta olla vielä kerran puuttumatta siihen johtokunnan päätökseen, joka koski matkakorvauksia. Päätös, jonka johtokunta teki, ei miellyttänyt kaikkia jäseniä. Siitä huolimatta päätöstä on noudatettu ja se on toiminut. Purnausta kyseistä päätöstä vastaan on ollut ja se on ollut melko kovaakin. On kuitenkin muistettava, että tanhuaminen on meille harrastus ja kaikki harrastukset maksavat. On olemassa kalliita ja halpoja harrastuksia; laskisin tanhuamisen kuuluvan halpoihin harrastuksiin. Muistan varsin hyvin keskustelun matkakorvauksista. Annettiin ymmärtää, että pyytäjinä olivat pelimannit, mutta kuinkas ollakaan, matkakorvauksia pyysivät tanhuajat, eivät pelimannit, vai muistanko pahasti väärin?

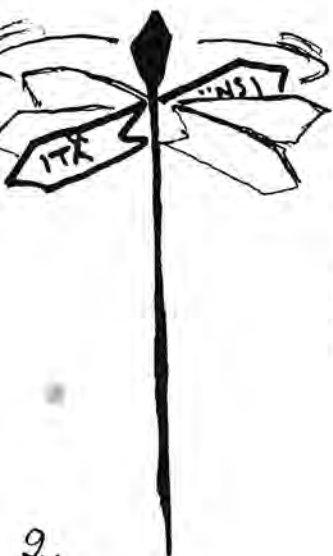
Matkakorvauksia koskevassa asiassa olen sitä mieltä, että tanhuaminen on harrastus ja se maksaa, mutta olen valmis maksamaan siitä, koska se on harrastus, josta pidän. Jos joku on sitä mieltä, että harrastuksesta pitää saada korvaus, on valittava harrastus, josta maksetaan korvauksia. On hyvä muistaa, että yhdistyksemme järjestää vuosittain jäsenistölle useita tilaisuuksia, jotka ovat maksuttomia. Näitä ovat mm. glögitilaisuus, illallistanssit, yhteiset illanvietot vieraittemme kanssa jne. Lisäksi tulevat avustukset, joita maksetaan joko kotimaassa tai ulkomailla tapahtuville kansantanssi- ja musiikkifestivaaleille osallistuville soittajille ja tanssijoille.

ULKOMAANMATKAT

Tänä vuonna yhdistyksemme teki kaksi ulkomaanmatkaa, toisen Englantiin ja toisen Kreikkaan. Matkat ovat varmaan olleet molemmille ryhmille antoisat ja mieliinpainuvat matkakertomuksista päätellen. Ulkomaanmatkoista syntyneen keskustelun pohjalta johtokunta teki päätöksen, että pyritään järjestämään vuosittain yksi ulkomaanmatka, johon kaikilla halukkailla tanssijoilla ja pelimanneilla olisi mahdollisuus osallistua. Kuitenkin on tullut esiin asia, että joku ryhmä haluaisi lähteä ulkomaille omana ryhmänä maksaen itse matkan kustannukset. Mielestäni tämä ei ole oikea tapa toimia yhdistyksessämme. Mikäli yhdistyksellemme tarjottaisiin matka, jonka osanottaja määrä on rajoitettu niin pieneksi, että yksi ryhmä täyttäisi osanottajamäärän, on ohjaajien sovittava keskenään, kenen ryhmä matkalle lähtee ja minkä kokoisena, minkä jälkeen johtokunta tekee päätöksen matkaa koskevassa asiassa. Vain johtokunta voi päättää yhdistyksen ulkomaanedustamisesta, joten ryhmien mahdolliset omat matkat eivät ole yhdistystämme edustavia matkoja.

Saimme kutsun vierrailla USA:ssa vuonna 1990. Tämä oli kiitos amerikkalaisryhmältä, joka oli vieraanamme lokakuussa. On todettava, että kyseinen ryhmä oli varsin iloinen ja mukaansatempaava ja heidän seurassaan viihtyi. Tällainen mielikuva heistä jäi ainakin minulle. Jotta voisimme tavata heidät parin vuoden kuluttua Kaliforniassa, tulisi seuraavan johtokunnan tehdä välittömästi päätös matkan toteuttamisesta ja myös laatia suunnitelmat siitä, miten matka kustannetaan. Nyt meillä on tavoite, joka on toteuttamisen arvoinen ja jonka luulisin kiinnostavan yhdistyksemme jäseniä mahdollisimman paljon - tämä on haaste meille.

ITÄ-LÄNSI

Olen jo aikaisemmin tarttunut asiaan itä-länsi, vai pitäisikö sanoa länsi-itä. Valitettavasti itä-länsi ajattelu on jostakin tullut seuraamme vaikeuttamaan yhdistyksemme täysipainoista toimintaa. On valitettavaa, että näin on. En voinut olla kiinnittämättä huomiota asiaan, kun olimme yhdessä amerikkalaisten vieraittemme kanssa. Vaikutti siltä, kuin tilaisuuden järjestäjinä olisi ollut kaksi erillistä seuraa, joista toinen istui toisessa nurkassa keskenään ja toinen toisessa omissa oloissaan. Yhteenkuuluvuus puuttui kokonaan ja vaikutti myös siltä, että unohdimme jopa vieraammekin. Olisikohan syytä katsoa peiliin ja kysyä itseltämme, voisimmeko tehdä jotain paremman yhteishengen aikaansaamiseksi?

SPELARI-LEHTI

Spelari-lehti numero viisi, jossa oli Ulla ja Hilding Haaparinteen haastattelu, tulkittiin eräissä piireissä haastateltavien itsekehuksi. Suosittelisin lukemaan kirjoituksen uudelleen ja ajatuksen kera.

Eeva-Liisa Honkasen ehdotus paremman ja toimivamman Spelari-lehden aikaansaamiseksi on se, että jokaisesta ryhmästä nimitettäisiin vastuhenkilö, joka toimittaisi ryhmänsä kirjoitukset ja asiat lehden toimituskunnalle. Ryhmien vastuhenkilöt muodostaisivat toimituskunnan, joka kokoontuisi määräajoin toimittamaan lehteä. Näin saataisiin jäsenistöä paremmin palveleva Spelari-lehti.

TILANNE TÄNÄÄN

Yhdistyksemme taloudellinen tilanne on erittäin hyvä. Meillä on kaikki mahdollisuudet toimia tehokkaasti, on mahdollisuudet kouluttaa ohjaajia ja pelimanneja ja luoda heille paremmat mahdollisuudet toimia yhdistyksemme hyväksi. Meidän on ehdottomasti kehitettävä yhteistyötä eri ryhmien välillä, koska silloin luomme yhteenkuuluvuuden tunteen ja puhallamme samaan hiileen.

MITEN YHTEISTYÖTÄ VOISI KEHITTÄÄ?

Voisimme järjestää yhteisiä tapahtumia, joiden ei välttämättä tarvitse olla aina tanhuamista, vaan jotain muuta mukavaa yhdessäoloa. Voisimme tehdä retkiä, laivaristeilyjä, viettää talvipäivän jossain hiihtokeskuksessa jne. Kannattaisi varmaankin keskustella asiasta ja tutkia mahdollisuuksia tällaisten yhteisten tapahtumien järjestämiseksi.

Yhdistyksemme on kohta toiminut seitsemän vuotta ja olen ollut sen perustamisesta lähtien puheenjohtajana. Tämä aika on ollut varsin vaihtelevaa ja mielenkiintoista. On ollut tyyntä ja tuulista. Tämä vuosi on ollut näistä seitsemästä vuodesta ehkä värikkäin.

Minua on arvosteltu jo aikaisemminkin, ei tosin niin pahasti kuin tänä vuonna. Osa jäsenistöstä on arvoisteluissaan käyttänyt nimittelyjä, joka ei ole painokelpoista tekstiä. Tämän nimittelyn olen kokenut epäluottamuslauseeksi, enkä ole käytettävissä valittaessa yhdistyksemme luottamushenkilöitä.

Olen tässä avauspuheessa tuonut esille asioita, jotka varmasti aiheuttavat keskustelua jäsenistön keskuudessa ja se on tarkoituskin. Näillä sanoilla haluan toivottaa teidät tervetulleiksi yhdistyksemme sääntömääräiseen syyskokoukseen ja julistan kokouksen avatuksi.

Kansanmusiikkikurssi Vantaalla

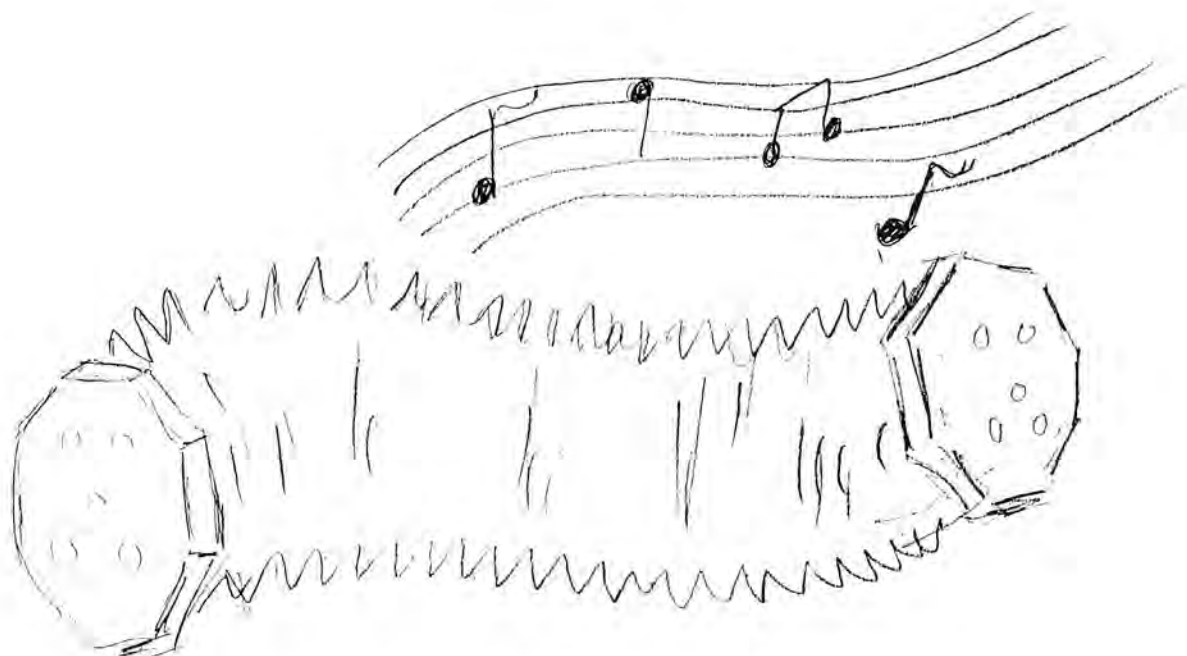
26.-27. 11.-88

Kaikki alkoi lauantaiamuna n. klo. 9.00. Lunta satoi hiljalleen ja ilma oli pilvinen, mutta iloisten pelimannien mielet olivat sitäkin kirkkaammat, olihan tiedossa kokonainen viikonloppu pelimannimusiikkia ja iloista yhdessäoloa. Nuo iloiset vantaalaiset pelimannit kokoontuivat Tikkurilan Keskuspuiston koululle, missä kurssin opetus ja ruokailu tapahtui, tosin lauantaina olimme iltapäivän pääkirjaston kamarimusiikkisalissa yhteissoittoa harjoittelemassa.

Kurssin alkajaisiksi pelimannit jaettiin kolmeen ryhmään: Viulu-, harmonikka- sekä lapsiryhmään. Viuluryhmää ohjasi kurssinjohtaja, maankuulu Eino Ketola Vantaan Kansanpelimanneista. Hanuriryhmän johtajana toimi vähintään yhtä kuuluisa

"Kaikkivaltiaspääpelimannipomospelari" Veijo Honkanen. Lapsiryhmä koostui pääasiallisesti Tikkurilan musiikkiopiston Suzuki-viulisteista, jotka soittelivat oman opettajansa Rauno Lehtovaaran johdolla.

Lapsiryhmän mukanaolo oli siinä mielessä harvinaista, että yleensä pelimannikurssit järjestetään varttuneemmille ja lapsille erikseen. Lapsiryhmä toikin kurssille oman leimansa. Oli ilo katsella ja kuunnella kun noin 30 polvenkorkuista vesseliä kajautti ilmoille polkat ja sottiisit siinä missä vanhemmatkin.

Kurssin ensimmäisenä ohjelmana olivat ryhmäharjoitukset. Kukin ryhmä tahollaan harjoitteli pääasiassa yhteissoittokappaleita, mutta myös muuta, mikäli aika antoi periksi. Harjoitusten jälkeen koitti se aika, jota ainakin eräs tuntematon hanuristi vantaalaisesta pelimanniyhtyeestä oli odottanut minuutteja laskellen noin kaksi ja puoli tuntia. Kello kumautti kahdentoistalyönnit, oli aika ruokailun. Tuon jumalaisen tunnin ajan huolehti ohjelmastamme Veromiehenkylän martat, joiden kotivalmisteinen ruoka todella maistoi. En aivan tarkkaan muista mitä oli lauantain ruokalistalla, mutta ainakin siinä oli perunoita, lihakastiketta jossa oli runsaasti pippuria, silakkakääryleitä, kotitekoista sienisalaattia hillopurkissa, viipaloituja suolakurkkuja, paloitetuja tomaatteja, porkkanaraastetta jossa oli seassa ananaspaloja, makaronilaatikkoa, tummaa sekä vaaleaa leipää, joiden päälle kukin laittoi oman makunsa mukaan Flora-kasvismargariinia sekä juomina olivat kotikalja ja kulutus-tai kevytmaito. Ruokailun jälkeen siirryimme Kamarimusiikkisaliin, missä tapahtui yhteissoittoharjoitukset kaikkien kurssilaisten kesken. Aivan lopuksi soittelemassa oli tosin vain joukko vantaalaisia "vanhoja partoja", sillä vesseliviulisteilla oli iltapäivällä oma konsertti, jossa heidän oli miltei välttämätöntä olla läsnä. Hyvin nukutun yön jälkeen jatkoimme kurssia sunnuntaina. Yhdeksän aikoihin aloitettiin ryhmäharjoituksilla, jotka kestivät aina 10.30 asti. Silloin oli määrä olla Kari Bergholmin luento kansanperinteestä, mutta hän oli estynyt tulemasta (oli virsiä veisaamassa), ja niinpä meille piti luennon Kristiina Ilmonen, joka opiskelee Sibelius-Akatemiassa kansanmusiikki-linjalla. Luento alkoi ammoisten aikojen yksinkertaisesta torvimusiikista päättyen monien esimerkkien ja kysymysten jälkeen nykyajan rikkaaseen kansanmusiikkiin, joka suurelta osin koostuu pelimannimusiikista. Tämän erittäin mielenkiintoisen ja hyvin esitetyn esitelmän jälkeen oli vihdoin vuorossa ruokailu. Ateria koostui pääasiallisesti samoista ruokalajeista kuin lauantaina, lihakastikkeen tilalla vain oli varmasti maailman makeisimpia lihapullia, sekä lisänä rosollia. Täyteläisinä jatkoimme ryhmäharjoituksia vielä tunnin ajan, jonka jälkeen siirryimme yhteissoittoharjoituksiin harjoittelemaan kurssin loppuhuipentuman, pelimannikonsertin yhteissoittokappaleita. Sitten koitti kahviaika, jolloin kahvinjuonnin lisäksi jokainen pelimanniryhmä harjoitteli omia kappaleitaan esittääkseen ne konsertissa. Kun tuo kurssin kliimaksi sitte koitti, oli paikalle saapunut yleisöä! Tosin he olivat suurimmaksi osaksi vesseliviulistien vanhempia, mutta yleisö kuin yleisö. Ja he näkivätkin todella korkeatasoisen konsertin. Kaikki meni nappiin, ja tunnelma oli kaihoisa kun nelikymmenpäinen pelimannilauma kajahutti kunnahille kurssin päätteeksi "Pelimannin jäähyväiset". Kurssi oli kaikin puolin onnistunut ja järjestäjien mukaan jatkoa olisi luvassa. Mutta milloin? Se jäi vielä avoimeksi.

JUUSO

P.S. Vielä kerran, ruoka oli hyvää!!

UUSI VUOSI - UUDET AATTEET

Nyt kun vuosi on vaihtunut ja hyvän matkaa menossa on hyvä tutkailla kevään ja kesän tapahtumia. tarjolla on Kevät - Pilkistystä, Etelä-Ranskaa, Hoijakkaa, Islekiä ja jos jonkinlaisia esiintymisiä myös kotimaassa. Tulossa on siis jälleen tapahtumarikas ja touhuisa harrastevuosi.

Luvassa on myös loppukesästä Italialaisryhmän vierailu Suomeen. Ulkolaisten ryhmien vierailut Suomeen antavat mukavan piristystyksen kotimaiselle sesongille. Ne opettavat myös paljon uusia asioita ja tapoja sekä rikastuttavat kansainvälistä vuorovaikutusta. Lähimuistossa on Tanskalaisten ja Amerikkalaisten vierailut luonamme, jotka mielestäni onnistuivat erittäin hyvin.

Meidän ulkomaanmatkamme ovat vielä suunnitteluasteella, mutta jos lähtijöitä on paljon, silloin lähdemme kahteen kohteeseen. Hyvältä näyttää, jos osaamme yhteistyötä käyttää.

Vuoden alussa oli myös perinteinen Glögitilaisuus, jossa pitkäaikainen puheenjohtajamme sai viirin lisäksi nuijan ja kukat tunnustukseksi ansiokkaasta toiminnasta yhdistyksen hyväksi. Näimme myös kaksi lyhyttä sketsiä arkisista touhuista, joille nauroimme makeasti. Ohjelmassa oli myös Napakymppi, jonka lopussa Timo ja Jaana lähtivät kauan kestävälle matkalle saaden myös setelirahaa mukaansa. Mukanaolleilla näytti olevan hirmu lystiä oli vahinko että kaikki eivät päässeet mukaan. Tämän tapaisia iltamia saisi olla useamminkin.

Toivoo Kööri

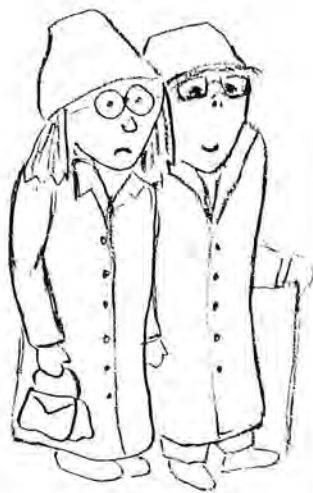

Pirjon palsta

Kaikenlaista sitä tuleeikin luvattua niinkuin minäkin siellä syyskokouksessa, että vapaaehtoisesti lehteä toimittaisin, nyt on kirjoitin rikki ja kamera epäkunnossa mutta lupaukseni minä silti pidän. Valokuvat piirsin sellaisena kun muistin ja osasin ja tekstinkin raapustin ihan itse mutta niinhän sitä sanotaan että alku aina hankalaa, lopussa kiitos seisoo. Katsotaan miten meikäläisen käy

Kaukosuot
saapumassa
illatansseihin

4.12.88

Jaa - että Turunen
pilkillä, ja mitäs sinä
käytät syöttinä?

14.1.89. Vastaanottajat

Ettäkö kukko?
vaiko kalakukko?

Tanhuharjoituksissa Peltolankoululla 1.2.89

Nimi, missä asutte?

Sirkka ja Reijo Mäkelä, Tuusulassa.

Miksi innostuitte juuri tanhuista?

Sirkka: Olin jo "nuorena tyttönä" innostunut tanhuista, mutta innostus lopahti polkien puutteeseen, kun näin karavaanarilehdessä ilmoituksen tanhuharjoituksista ja Reijokin innostui niin siitä se alkoi.

Miten olette toiminnassa mukana?

— Tanhuamassa.

Miten tulitte lähteneeksi ensimmäisiin harjoituksiin?

— Ostettiin vaunu, liityttiin karavaanariyhdistyksen lehdessä ilmoitettiin harjoituksista ja niin me lähdettiin kokeilemaan.

Koska aloititte tässä ryhmässä?

— Raimo tuli meille ohjaajaksi karavaanaritanssiin, me sulauduimme ja liityimme tähän seuraan ja Raimo liittyi karavaanareihin.

Miksi juuri tässä ryhmässä?

— Oletteko vaihtaneet ryhmää?

— Ohjaaja tuntui hyvältä ja harjoitukset olivat alussa hyvällä paikalla Jokivarrenkoululla.

Ryhmä on pysynyt samana, mutta harjoituspaikka on vaihdellut.

Oletteko tanssineet aikaisemmin muissa seuroissa?

— Vantaanseudun karavaanareissa.

No, oliko alku hankalaa?

— oliko polkka vaikeeta?

— miten ihmeessä opit sen?

Sirkka: Ei minusta ole ollut vaikeeta.

Reijo: Vaikeeta oli monta vuotta, ystävät sanoo että vaikeelta se näyttää vieläkin.

- Sirkka: Opin harjoittelemalla.

- Reijo: Raimo on saanut sen nuijittua.

Mikä on parasta, miksi?

- Porukan henki.

Mikä on keljuinta?

- Harrastajien vähyys.

Missä on varaa parantaa ja miten?

- Ei kommentteja

Mitä kokemuksia matkoilta?

- kesätapahtumista?

- ulkomailta?

- Ei ole oltu mukana.

Kohokohtia tanhutaipaleelta?

- Viimevuoden kohokohta oli Kevätpilkkistys Havukosken koululla.

Mikä juttu kaivelee vieläkin?

- Tehdään hommaa hyvänmielen ja kunnon takia eikä hampaat irvessä. Pienet epäonnistumiset eivät vaivaa enää huomenna.

Jääkö muuhun harrastustoimintaan vielä aikaa?

- Perhe, vaunuilu, matkailu ja mökkeily ovat pääharrastuksia, lisäksi lasten harrastukset vievät useita iltoja viikossa.

Miltä tulevaisuus näyttää?

- Jos luoja terveyttä antaa, harrastusta jatketaan

Kysymysten esittäjänä ja paperille panijana toimi tällä kertaa Reijo Kaukosuo.

HYVÄT SPELARIT !

VUODEN -88 LOPUSSA PÄTTYI OSALTANI
PUHEENJOHTAJAN TEHTÄVÄT YHDISTYKSES-
SAMME. JOTEN PARHAAT KIITOKSENI
KAIKILLE YHDISTYKSEMME JÄSENILLE
YHTEISTYÖSTÄ JA LUOTTAMUKSESTA JONKA
SAIN TOIMIESSANI YHDISTYKSEMME
PUHEENJOHTAJANA. MIKSI HALUSIN LOPET-
TAA PUHEENJOHTAJAN TEHTÄVÄT? SIIHEN
ON OMAT SYYNÄ.

TOIVOTAN TEILLE KAIKILLE HYVÄÄ JATKOA
HYVÄN HARRASTUKSEN PARISSA JA UUELLE
PUHEENJOHTAJALLE " KALA - KUKOLLE "
ONNEA JA MENESTYSTÄ TEHTÄVÄSSÄÄN.
KIITOKSIA VIELÄ KERRAN KAIKILLE.
KUKKO

KEVÄT KEIKKUEN TULEVI

Vaikka ajatuksemme ovatkin jo pitkällä keväässä ja kesässä, ei sovi unohtaa niitä lämpimiä tervehdyksiä, joita olemme saaneet eri puolilta Eurooppaa ystävyysseuroiltamme ja yhteistyökumppaneiltamme.

Jouluisen tervehdyksensä, sekä parhaimmat uuden vuoden toivotuksensa ovat lähettäneet mm. ystävämme Ruotsista, Belgiasta, Englannista, Kreikasta ja Italiasta. Lukuisat yhteisöt ja ystävämme kotimaasta ovat myöskin muistaneet tervehdyksillään meitä.

Me vuorostamme haluamme tässä yhteydessä kiittää lämpimin ajatuksin "KUKKOA" pitkästä puheenjohtajakaudesta, vaikka hän ei itse koekaan alle 10 vuoden pituista työsarkaa erityisen muistamisen arvoiseksi.

Päivien pidentyessä mieletkin alkavat virkistyä ja toivoakseni kaikki suuntaavat heräävän toimintatarmonsa tiukkaan harjoitteluun, jonka kohokohtana ovat monet kevään ja kesän tärkeät esiintymiset.

Kaikille tarkoitettuja yhteisiä harjoituskertoja on lisätty ja eräs edessäpäin oleva sellainen pidetään huhtikuun alussa Nuuksion Solvallassa. Kesän ohjelmistoa harjoiteltaessa kannattaa pitää motto-na Hildingin toteamusta: "Helsingin Pitäjän tanhuujat tanssivat suoraan pääkatsomon edessä, sillä meidän osaamme tämän ohjelmiston".

Toisenlaisia talkoohenkisiä ajatuksia on herättämässä projekti, johon seuramme on osallistunut neuvottelutilanteessa. Kyseessä on Klemetsin kantatilan (Ylästössä) vanhojen suojeltavien rakennusten kunnostaminen yhteistyönä neljän eri yhteisön sekä Vantaan kaupungin kanssa. Asia on kuitenkin vasta neuvotteluvaiheessa, mutta Vantaan vähäisen historian säilyttämisen kannalta hanke olisi erittäin kunnioitettava toteutuessaan. Aiheeseen tullaan palaamaan, jos neuvottelut Vantaan kaupungin kanssa edistyvät hankkeen toteuttamisen suuntaan.

Edelleen talkoohenkeä ja yhteishenkeä peräänkuulutetaan, sillä perinteinen kevättempauksemmekin alkaa jo olla ovella. Sen onnistumiseen tarvitaan taas kaikkia seuran jäseniä, pienimmästä suurimpaan. Tapahtumakalenterista löydät kevään tärkeät päivämäärät.

Näiden ajatuksien saattamana, riemukasta kevättä kaikille yhteisen harrastuksemme parissa.

"Kalakukko"

14.1.89. valkeni sydäntalven aamu loskaisena ja räntäisenä. Edessä oli pitkä päivä yhteisharjoitusten ja glögijuhlan merkeissä.

Klo. 10. alkoi Hoijakka-ohjelman harjoitus Hakunilan nuorisotiloissa. Vetäjinä toimivat Ulla ja Hilding. Pelimanneja oli paikalla neljä. Tanhuujiakin oli saapunut peräti 17 paria. Välillä juotiin kahvia ja syötiin voileipiä. Harjoitukset sujuivat hyvin ja niistä jäi ainakin minulle tunne, että tällaisia pitäisi olla enemmänkin.

Illalla oli sitten yhteisen ilonpidon vuoro 36.11 Tikkurilassa. Mennessämme oli vastassa tervetulia komiteana Seuran tuore puheenjohtaja Heli Muikku sekä johtokunnan jäsenistä Alpo Kaukosuo.

Illan mittaan saimme syödä ja juoda (kahvia) kylliksemme. Arpajaisetkin oli järjestetty ja päävoiton oli suuri täytekakku. Tanssin lomassa näimme sketse ja Napakympinkin K. Lampelaisen ohjastamana. Voittajat pääsivät tällä kertaa patikkamatkalle Kerava. Tanssiessa kävi ilmi ettei yhteinen ohjelmisto päiväharjoiteltuihin loppunut kun tanssittiin Repolan katrili 24 parilla.

Juhlassa myös muistettiin seuran entistä pitkäaikaispuheenjohtajaa Raimo Behmiä luovuttamalla hänelle seuran viiri, puheenjohtajan nuija sekä kimppu kukki. Lopuksi lauloimme yhdessä pari laulua.

Kaikenkaikkiaan illasta jäi mukava olo, kiitokset siitä juhlan järjestäjille ja kaikille mukana olijoil

Saija Kaukosuo.

HALUTTAAN OSTAA MUSTAT
TÄHTIUKKIKANGAT KOKOA 38
(RUITTA HEITÄÄ)

TAPAHTUMAKALENTERI

18.03.1989

KEVÄTPILKISTYS

Havukosken koululla klo. 18.00

- lapsien esiintymiset
- spelareiden esiintymiset
- aikuisten tanhuesitykset
- muiden osanotto järjestelyissä

01.-02.04.1989

YHTEISHARJOITUKSET

Solvallan urheiluopisto, Espoo Nuuksio

01.04.1989 saapuminen klo. 10.00

02.04.1989 lähtö klo. 15.00

Majoitus:

ryhmähuone (20 h.) 175.- mk hlö
2:n hengen huone (12 kpl) 205.- mk hlö
Hintaan sisältyy: 2x lounas, 1x päiväl-
linen, 1x aamiainen.

Osallistuja maksaa itse 100.- mk ja mat-
kat, seura maksaa loppuosuuden.

Halukkaille sauna erilliskorvauksella
80.- mk 1/2 h. (Kustannukset jaetaan
saunojien kesken)

Tarkoitus:

Yhteisohjelmiston, sekä kesäohjelman
harjoitus.

03.-04.06.1989

SEPÄN SOITTO

Mäntsälä, Sepänmäen museoalue

Koko perheen kesätapahtuma.

(Toistaiseksi ei esiintymiskutsua)

01.-02.07.1989

HOIJAKKA, Hyvinkää

Kansantanssijoiden kesätapahtuma

- illanviettoja
- pr. esityksiä
- yhteisesiintyminen kentällä
- paljon muuta mukavaa

TOIMITUKSELLA ASIAA =

Tervehdykset Spelarit-lehden toimituksesta.
Kiitokset kaikille kirjoituksista ja virikkeistä,
mutta lisää ja uusia kaivataan joten kir-
joittelemaan, kirjoittelemaan hyvät ihmiset.

Asiaa varmasti on jokaisella meistä, kunhan
vain otamme kynän käteen ja laitamme
ajatuksesi paperille. Haluamme myös kiit-
tää kaikkien puolesta Eeva-Liisaa ja
Hildingiä, jotka uutterasti jaksavat toi-
mittaa Spelarit-lehteä monta vuotta.

Lehtemme on lehty huumorimielellä
ja pyrimme jatkamaan samaan tahtiin,
siitä johtuu lehtemme hieman kirjava
ulkoasu. Seuraava lehti ilmestyy touko-
kuussa, joten kuulumisiin ja näkymi-
siin, YRITTÄNYITÄ EI LAITETA.

T = Spelarit-lehden toimitus

Maija
8723465

Piia
842563

Piia
8765234

SAIJA
8765234

Kokoon kutsujana

Helmi
6984937
8769193
8728306

